

رئیس‌جمهور بعدی روسیه کیست؟!

گمانه‌زنی‌ها در مسکو نسبت به این که چه کسی رئیس‌جمهور آتی روسیه خواهد بود، کلیشه‌ای شده است.

جام جم آنلاین: گمانه‌زنی‌ها در مسکو نسبت به این که چه کسی رئیس‌جمهور آتی روسیه خواهد بود، کلیشه‌ای شده است. دمیتري مدودف صریحا گفته که تمایل دارد دوباره کاندیدا شود، اما اغلب مردم عقیده دارند که این ولادیمیر پوتین، نخست‌وزیر روسیه است که کاندیدای رسمی خواهد بود و در انتخابات ماه مارس پیروز خواهد شد. به گزارش ایسنا، روزنامه فایننشیل تایمز در تحلیلی درباره انتخابات ریاست‌جمهوری سال 2012 در روسیه نوشته است:

171#& آیا واقعا مهم است که در انتخابات ریاست‌جمهوری آینده روسیه، دمیتري مدودف به ریاست‌جمهوری خود ادامه دهد، ولادیمیر پوتین دوباره به ریاست‌جمهوری بازگردد و یا فرد دیگری رئیس‌جمهور شود؟ پاسخ کوتاه این سوال "خیر" است. به نظر می‌رسد که دمیتري مدودف نفوذ کمی بر جنبه‌های مختلف اقتصاد و سیاست خارجی روسیه دارد اما همه می‌دانند که چه کسی گرداننده حقیقی امور است.

هر پست و جایگاهی که ولادیمیر پوتین پس از انتخابات داشته باشد، باز هم وی فرد مسلط و تاثیرگذار خواهد بود.

بعید است که رئیس‌جمهوری آینده روسیه نظام سیاسی تک‌گراتری را مستقر سازد، حاکمیت قانون را به طور چشمگیر تقویت کند و یا با فساد مبارزه کند. حتی بعید است که وی اقتصاد روسیه را از وابستگی به صادرات منابع طبیعی برهاند تا تولید کنندگان و خدمات نقش بزرگتری را ایفا کنند.

علت این امر این است که چنین سیاست‌گذاری‌هایی پایگاه قدرت و ثروت گروه‌های حاکم را تهدید می‌کند.

رئیس‌جمهوری آینده روسیه احتمالا با بحران بودجه دست به گریبان خواهد بود. هزینه‌های رو به فزونی روسیه به معنی این است که اکنون برای متعادل ساختن بودجه نیاز است که قیمت نفت به 115 دلار بر هر بشکه برسد در حالی که پنج سال قبل این قیمت 30 دلار در هر بشکه بود و سال آینده نیز این رقم به 125 دلار بر هر بشکه خواهد رسید.

هواداران دمیتري مدودف می‌گویند در صورتی که وی رئیس‌جمهوری باقی بماند، نوسازی اقتصادی را به پیش می‌برد و به عنوان مثال بیش از ولادیمیر پوتین دست به خصوصی‌سازی خواهد زد.

اما وی در طول سه سال گذشته اصلاحات خیلی کمی انجام داده است. در هر صورت، دو چهره لیبرال مهم در اقتصاد روسیه، آلکسی کورین، وزیر دارایی و ایگور شوالوف، معاون نخست‌وزیر روسیه، مردان ولادیمیر پوتین خواهند بود. هر فردی که به کرملین راه پیدا کند، توافقات و زدوبندهای میان لیبرال‌ها و ملی‌گرایان، تعیین‌کننده سیاست‌گذاری اقتصادی روسیه خواهند بود.

همچنین در زمینه سیاست خارجی هم تغییرات چشمگیر بعید به نظر می‌رسد.

یک مقام پارلمانی بلندیپایه در حزب حاکم روسیه متحد، خاطرنشان می‌سازد: سیاست خارجی وقتی که پوتین، کرملین را ترک کرد، چندان تغییر پیدا نکرد، بنابراین اگر که وی بازگردد چرا می‌بایست دستخوش تغییر شود؟

وی عقیده دارد که مهم‌ترین تحول سال‌های اخیر در روسیه یعنی ازسرگیری روابط روسیه با آمریکا همچنان به قوت خود باقی خواهد بود، چون که در راستای منافع روسیه است.

روس‌ها عقیده دارند که آمریکا اولویت آنها را در مورد کشورهای همسایه و نزدیک به آنها مثل اوکراین پذیرفته است و آمریکا نیز روسیه را وادار ساخته که به این کشور در زمینه ترانزیت محموله‌های لجستیکی به افغانستان کمک کند.

با وجود اینکه بعید است که خط مشی‌های کلی سیاست خارجی روسیه تغییر کند، اما برخی جزئیات در صورت کنار رفتن مدودف از قدرت تغییر پیدا خواهند کرد. تصمیم مدودف برای دادن رای ممتنع به جای وتو به قطعنامه شورای امنیت سازمان ملل به منظور دخالت نظامی غرب در لیبی، در روسیه تقریبا مورد حمایت قرار نگرفت.

علاوه بر این مدودف تلاش کرده تا روسیه را وارد سازمان تجارت جهانی سازد، در حالی که ولادیمیر پوتین با افزایش تعرفه‌های گمرکی بر واردات اتومبیل، رسیدن به این هدف را دشوار ساخته است.

بارک اوباما، آنگلا مرکل و نیکلا سارکوزی روابط قدرتمندی را با دیمیتری مدودف برقرار کرده‌اند، اما نه با ولادیمیر پوتین.

بارک اوباما و دیمیتری مدودف وساطت کردند تا موفقیت مذاکرات معاهده استارت جدید که تسلیحات هسته‌ای را کاهش داد، تضمین شود. اما شیوه عمل ولادیمیر پوتین بیشتر بر اساس تقابل است و وی ترجیح می‌دهد که روابط بین‌المللی را بر اساس بده بستان تنظیم کند.

حتی اگر دیمیتری مدودف یک دور دیگر رئیس‌جمهوری روسیه شود، روابط مجدد آمریکا و روسیه به مشکل برخورد خواهد خورد.

یک مقام آمریکایی اظهار می‌دارد: میوه‌ای که در دسترس بود، چیده شده است.

روابط مجدد روسیه با آمریکا هرگز به مذاق تندروهای روسیه خوش نیامد، همان‌طور که بسیاری از جمهوری‌خواهان آمریکا بارک اوباما را به خاطر برخورد ملایم با روسیه سرزنش کردند.

طرح‌های بارک اوباما برای سپر دفاع موشکی آمریکا نیز خشم روس‌ها را در پی داشته است. در مرحله نهایی این طرح که در سال 2020 آغاز می‌شود، آمریکا قرار است موشک‌های رهگیر را که برای از بین بردن موشک‌های بالستیک بین قاره‌ای طراحی شده‌اند، مستقر کند.

وزارت دفاع روسیه نگران است که این سیستم تسلیحات هسته‌ای راهبردی آن را خنثی کند.

روسیه طرح سپر دفاع موشکی آمریکا را بهانه‌ای برای افزایش هزینه‌های نظامی خود قرار داده است. بودجه دفاعی روسیه قرار است بین سال 2010 و 2013 تا 60 درصد افزایش پیدا کند.

لیبی نیز یکی دیگر از مسائل مورد اختلاف آمریکا و روسیه است. عملیات‌های ناتو فراتر از شرایط تعیین‌شده در قطعنامه سازمان ملل رفته‌اند و این سازمان با روس‌ها رایزنی نکرده است.

در نتیجه، دیمیتری مدودف اکنون در مقام انتقاد از آنچه که غرب در لیبی انجام می‌دهد، برآمده است.

روسیه برای رسیدن به مقصود خود اکنون هرگونه قطعنامه سازمان ملل درباره سوریه را وتو می‌کند.

دیمیتری مدودف نتوانسته است روسیه را تغییر دهد اما به نوعی واسطه میان غرب و نخبگان روسی است. بدون مدودف اختلاف بیشتری میان روسیه و غرب ایجاد می‌شود اما در هر صورت، آمریکا و اروپا باید خود را آماده تعامل با روسیه‌ای که از نظر اقتصادی آسیب دیده بکنند که می‌تواند هرچه بیشتر در مقام مقابله برآید. آنها نمی‌توانند کار زیادی انجام دهند تا بر رخدادها تاثیرگذار باشند، اگرچه آنها باید هر کاری می‌توانند انجام دهند تا از نوسازی اقتصادی روسیه حمایت شود.

به هر حال هرکسی که رئیس‌جمهور روسیه شود، بعید است که روابط با روسیه سهل و آسان باشد. »